

در خشان روی گوش خود را به نمایش می‌گذارند. تعداد این پرها که گوشه نام دارند، حکایت از سن و سال پرندۀ دارند. تولید مثل امپراتور در طی یک تاریکی بلند و در زمانی است که هوای سرد و منجمد بر قطب حاکم است. آنها برای جفت‌یابی در طول یک ماه از آوریل تا می‌دور هم جمع می‌شوند. در این گرد همای تمام پنگوئن‌ها گذشته خود را فراموش کرده و برای جفت‌یابی آماده می‌شوند. محل برگزاری این مراسم بزرگ در قطب جنوب و محلی به نام دالمو است.

بی تجربه‌ها فرزندشان را از دست می‌دهند

امپراتورها آشیانه‌هایشان را در محل خاصی بنا نمی‌کنند، آنها تنجه‌هایشان را روی یا و زیر شکمشان نگه می‌دارند. پنگوئن‌ها پرواز نمی‌کنند. آنها تنها پرنده‌گانی هستند که در آب و هوای سرد و منجمد قواره بیخ زده طی سال‌های طولانی به بقای خود ادامه داده‌اند. هنگامی که هوا رو به سردی می‌گذارد و صدای زوزه بادهای سرد در فضای پراکنده می‌شود، امپراتورها آماده جفت‌گیری می‌شوند. در طول دوره یختیندان گاه بیش از ۶ هزار جفت پنگوئن امپراتور گرد هم می‌آیند و مبارزه بزرگ را در مقابل سرما آغاز می‌کنند. در این نبرد، هزاران پنگوئن سر از تخم بیرون می‌آورند و البته برخی از این تخم‌ها هرگز به جوچ تبدیل نمی‌شوند. امپراتورها یک تخم می‌گذارند. پرنده ماده پس از تخم گذاری، تخم گرم را روی پای جفت خود رها کرده و برای شکار ماهی، راهی دریا می‌شود.^۹ هفته غیبت پنگوئن ماده، پرنده نر تخم را روی پایش نگه می‌دارد و لحظه‌ای آن را زمین نمی‌گذارد، چراکه در کمتر از ۳۰ ثانیه تخی که روی بخها افتاده از بنی رو و هرگز تبدیل به جوچ نشود. در تمام این مدت پرنده ماده به شکار و ذخیره سازی غذا در لبه‌لای برهایش می‌کند. پرنده نر نیز از غذایی که پیشتر لای برهایش ذخیره کرده به اندازه اندک تغذیه می‌کند تا ماده‌اش از راه برسد.

جفت ماده پیش از سر از تخم بیرون آوردن جوچ باز می‌گردد. در زندگی پنگوئن‌ها یکی از حساس‌ترین لحظه‌ها، هنگامی است که جفت نر می‌خواهد تخم را به ماده خود تحویل دهد و برای یافتن غذا

دوماه عیش برای بقای امپراتور

مارال عباسی

بهار از راه رسید. همه جمع شدند، مثل هرسال. این همایشی است برای تشکیل خانواده. هزاران هزار پنگوئن امپراتور، پیشنه سفید پیخ‌های قطب را می‌پوشانند. امپراتورها زندگی خانوادگی عاشقانه و در عین حال مشکلی دارند. آنها زندگی مشترک در کار هم را تهدا دو ماه از سال تجربه می‌کنند. شرایط سخت زندگی در قطب دلیلی است تا این پرندگان برای بقا مجبور باشند طول سال را با دیدارهای کوتاه پشت سر گذارند و با گذشت یک سال فکر تشکیل کافون خانوادگی جدیدی باشند.

امپراتور بزرگترین نوع پنگوئن با حدود 10^3 اسانتی متر قد و ۴۵ کیلوگرم وزن است. این پرندۀ در ساحل‌های یخی به تهایی و نزدیک دریا و اقیانوس زندگی می‌کند. آنها خلی خوب خود را با آب و هوای سرد و منجمد قطب جنوب همانگ می‌سازند. امپراتورها در مقابل سرما با روش خاصی از خودشان محافظت می‌کنند. آنها در فصل سرما کوچ نمی‌کنند. بلکه به صورت ازدحامی فشرده و دایره‌ای گرد هم می‌ایستند. به این ترتیب تنها لایه‌ای از پنگوئن‌ها که دیواره بیرونی این اجتماع را تشکیل می‌دهند در معرض سرما قرار می‌گیرند. امپراتورها به طرز نامحسوسی جابه‌جا می‌شوند. آنها یی که در لایه بیرونی قرار داشته‌اند جای خود را به دیگران می‌دهند و برای تجدید قو و گرم شدن به مرکز دایره می‌روند. این روند در تمام فصل سرد ادامه می‌یابد. گروه امپراتورها شامل پنگوئن‌های جوان و سالم‌مند می‌شود. آنها برای شکار منقار خود را به سرعت به زیر آب کرده و گاه تا عمق زیادی در آب، شکارشان را دنبال می‌کنند. پنگوئن‌های امپراتور در خشکی پرهای نازنجی و

راه دریا را پیش گیرد. دو پرنده روبه روی هم می‌ایستند. آنها تلاش می‌کنند تا در میان پنهانی صاف قطب، شبیه هرچند اندک بیابانند. پنگوئن نر در بالای سراشیبی و ماده در پایین آن می‌ایستند. تنها یک اشتباه لازم است تا تمام تلاش‌های پنگوئن‌ها برای گرم نگه داشتن تنها تخم هدر رود. پرنده نر به آهستگی و دقت تخم را به سوی پای ماده غلت می‌دهد. پرنده ماده نیز با اختیاط فراوان برای گرفتن تخم پاهای خود را صبر کنند تا به همین مرحله پنگوئن‌هایی که سال نخست جفت‌یابی را پشت سر می‌گذارند، در انتقال تخم‌ها ضعیف هستند و گاه پیش می‌آید که تخم روی زمین بیفتند. در این هنگام هر دو پرنده با نگاهی حسرت بار به ثمره زندگی از دست رفته‌شان چشم می‌دوزنند. آنها می‌دانند باید یک‌سال را صبر کنند تا به همین مرحله برسند و مجبور باشند این رسک بزرگ را تکرار کنند. البته در برخی مواقع بازگشت جفت ماده پیشتر از زمان تعیین شده طول می‌کشد. در این مدت پرنده نر تا سر از تخم بیرون آوردن جوجه انتظار می‌کشد، پس وجه را در کار گروه پنگوئن‌ها رها کرده و برای یافتن غذا می‌رود. ماده‌هایی که تخم خود را در زمان جایجایی از دست داده‌اند با کمال میل به نگهداری از جوجه‌های بی‌مادر می‌پردازند. آنها از غذایی که لای پرهای فشرده‌شدن ذخیره کرده‌اند به جوچها می‌دهند. بازگشت دوباره نرها به محل اجتماع پنگوئن‌ها حدود ۳ تا ۶ هفته طول می‌کشد و دوباره ماده‌ها راهی دریا می‌شوند. این جایجایی تا دسامبر بارها ادامه می‌یابد تا جوجه‌ها نیز قدرت شکار ماهی را بیابند.

عمیق ترین شیرجه برای شکار

پنگوئن‌ها جوچهای خود را از راه صدای شناسایی می‌کنند. در میان امپراتورها پرهای تارنجی کثا گوش نشان از سن آنها دارد. بزرگترین امپراتورها ۱۷ کیلوگرم می‌رسد. این پنگوئن‌های تروقه می‌توانند تا عمق ۳۰۰ متری زیر آب شیرجه رفته و دنبال غذا بگردند. پنگوئن امپراتور تا ۱۸ دقیقه بدون هیچ مشکلی زیر آب می‌ماند.

اگرچه پنگوئن‌ها قادر به پرواز ندارند و بال‌هایشان شباهتی به بال پرندگان ندارد، اما بال‌های آنها به شکل باله است و از این ویژگی برای بهتر و سریع تر شنا کردن بهره می‌برند. بدن امپراتورها از پرهای شیشه پولک تشکیل شده‌است. این حالت بال‌ها نه تنها در شنا کمک شایانی به آنها می‌کند، بلکه در مقابل سرما نیز عایقی مطمئن به شمار می‌رود. پاهای پرده‌دار پنگوئن‌ها نیز مانند پای همه پرندگان آبری شبهه پدال عمل کرده و در شنا، باعث جلو راندن پرنده می‌شود. اما این پدال‌ها در پنگوئن‌ها کمی بزرگ‌تر از دیگر پرندگان آبری است و همین امکان باعث می‌شود آنها راحت‌تر، سریع‌تر و بدون احساس خستگی مسافت‌های طولانی را شنا کنند.

پرهای فلس مانند این پنگوئن‌ها به گونه‌ای است که در آب بهتر از دیگر پرندگان و شکارچیان ماهی وارد عمل می‌شوند. علاوه بر این فشرده‌گی پرها به گرم ماندن تن پنگوئن‌های امپراتور کمک می‌کند. روی این پرها لایه‌ای چربی کشیده شده است که جلوی نفوذ آب به بدن بی‌شک با پیزدگی خیلی سریع همراه است. این پرنده‌ها غذای خود را نیز لایه‌لای همین پرهای به هم فشرده نگه می‌دارند. امپراتورها حس بویایی بسیار ضعیفی دارند. غذای غالب این پرندگان در قطب ماهی و ماهی مرکب است. بیشترین خطری که این پرندگان زیبا را تهدید می‌کند، وجود شکارچیانی مثل شیرهای دریایی در کنار ساحل است. البته شکارچیانی مثل روباه قطبی و پرندگان شکاری نیز جوچه پنگوئن‌ها را تهدید می‌کنند. ولی تا هنگامی که جوچه‌ها در میان ازدحام فشرده والدین به سر می‌برند و فصل سرما و تاریکی به پایان نرسیده است، هیچ خطری تهدیدشان نمی‌کند.